

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/66/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4621010307
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4621010307.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a Mgr. Ľubomíry Podmaníkovej, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. a spol., pre zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 188 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. B. a o odvolaní obžalovaného C. B. proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 23.05.2023, sp. zn. TO-2T/54/2021, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 14. decembra 2023, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, odsek 3 Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku

obžalovaní

1/ A. B., narodený XX.XX.XXXX v D.,
trvale bytom E. XXX,

2/ C. B., narodený XX.XX.XXXX v D.,
trvale bytom E. XXX,

s ú v i n n í , ž e :

obžalovaní A. B. a C. B. dňa XX.XX.XXXX v obci E., okres D., v presne nezistenom čase v popoludňajších hodinách, asi 60 metrov smerom k Základnej škole od obchodu s názvom „A. C. E. F.“ č. XXX, fyzicky napadli poškodenú G. H., ktorá išla domov z potravín s nákupom a to tým spôsobom, že C. B. ju sotil odzadu do chrbta, na čo poškodená G. H. spadla na zem smerom dopredu na brucho a ľavú časť tela, na čo ju obžalovaní opakovane kopali nohami do oblasti pravého predkolenia až členka a lýtka, následne obžalovaný C. B. pristúpil k poškodenej a vybral z jej pravého vrečka bundy mobilný telefón zn. H. I. so slovami „na ty suka“ a dal ho obžalovanému A. B., po čom obaja obžalovaní z miesta činu odišli, čím spôsobili poškodenej zranenia – pomliaždenie mäkkých tkanív pravého predkolenia a členka, pomliaždenie v oblasti pravého lýtka, vonkajšej strany pravého predkolenia s krvným výronom, stečeným až na oblasť členka, úraz ľahký s dobou liečenia do 7 dní a škodu odcudzením mobilného telefónu vo výške 300 eur,

t e d a :

- spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

t ý m s p á c h a l i :

- zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 188 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o i m u k l a d á :

obžalovanému A. B.

podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, za nezistenia poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 Trestného zákona a nezistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona a podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona a § 50 odsek 1 Trestného zákona, výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a určuje probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona obžalovanému určuje skúšobnú dobu 2 (dva) roky.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno h/ Trestného zákona ukladá obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku.

obžalovanému C. B.

podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, za nezistenia poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 Trestného zákona a nezistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona a podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona a § 50 odsek 1 Trestného zákona, výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a určuje probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona obžalovanému určuje skúšobnú dobu 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno h/ Trestného zákona ukladá obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom boli obžalovaní A. B. a C. B. (ďalej len „obžalovaní“) uznaní vinnými zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, na skutkovom základe, že:

obžalovaní A. B. a C. B. dňa XX.XX.XXXX v obci E., okres D., v presne nezistenom čase v popoludňajších hodinách, asi 60 metrov smerom k Základnej škole od obchodu s názvom „A. C. E. F.“ č. XXX, fyzicky napadli poškodenú G. H., ktorá išla domov z potravín s nákupom a to tým spôsobom, že C. B. ju sotil odzadu do chrbta, na čo poškodená G. H. spadla na zem smerom dopredu na brucho a ľavú časť tela, na čo ju obžalovaní opakovane kopali nohami do oblasti pravého predkolenia až členka a lýtka, následne obžalovaný C. B. pristúpil k poškodenej a vybral z jej pravého vrecka bundy mobilný telefón zn. H. I. so slovami „na ty suka“ a dal ho obžalovanému A. B., po čom obaja obžalovaní z miesta činu odišli, čím spôsobili poškodenej zranenia – pomliaždenie mäkkých tkanív pravého predkolenia a členka, pomliaždenie v oblasti pravého lýtka, vonkajšej strany pravého predkolenia s krvným výronom, stečeným až na oblasť členka, úraz ľahký s dobou liečenia do 7 dní a škodu odcudzením mobilného telefónu vo výške 300 eur, uvedeného konania sa obžalovaný C. B. dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/59/2013 zo dňa 30.04.2013, v ten deň aj právoplatným, odsúdený pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona.

Za to bol obžalovanému A. B. podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, za nezistenia poľahčujúcej ani priťažujúcej okolnosti, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody

3 roky s podmieneným odkladom a určením probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona, § 49 odsek 1 Trestného zákona a určením skúšobnej doby 2 roky podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona. Podľa § 51 odsek 4 písmeno h/ Trestného zákona mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku.

Obžalovanému C. B. bol podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, za nezistenia poľahčujúcej okolnosti a zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona, uložený trest odňatia slobody 5 rokov a 6 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal odvolanie obžalovaný A. B. a v zákonnej 15-dňovej lehote odo dňa jeho oznámenia obžalovaný C. B., ktoré odvolania obaja obžalovaní odôvodnili prostredníctvom svojho obhajcu. Obžalovaný C. B. v dôvodoch svojho odvolania uviedol, že považuje argumentáciu súdu ohľadom preukázania viny obžalovaných za nedostatočnú, kde súdom uvádzané dôkazy vôbec nepostačujú na ich odsúdenie. Mnohé dôkazy, ktoré súd aktuálne nevyhodnotil v prospech obžalovaných, považoval súd vo svojom pôvodnom rozsudku za podstatné a relevantné, pričom po doplnenom vykonanom dokazovaní vôbec nedošlo k podstatnej zmene dôkaznej situácie. Má za to, že ani uznesenie Krajského súdu v Nitre nenaznačuje, že by obžalovaní mali byť uznaní za vinných, ako to prvostupňový súd konštatuje na str. 12 rozsudku. Pokiaľ ide o dôkazy, ktoré jednoznačne spochybňujú, až vylučujú možnosť spáchania skutku, sú výpovede svedkov J. a K., na ktorú nadväzujú výpisy z lokalizácie mobilného telefónu. Tieto dôkazy jednoznačne vylučujú, aby sa skutok mohol stať v popoludňajších hodinách, nakoľko tieto dôkazy preukazujú, že sa do 18.00 hod. v obci Preseľany nenachádzal. Čas skutku navyše v priebehu celého konania vôbec nebol ustálený a preto sa prokuratúra nakoniec zrejme rozhodla pre nejasnú formuláciu, že skutok sa stal „v popoludňajších hodinách“. Tu sa rozchádzajú aj výpovede poškodenej H. a svedka L., ktorí ani nevedeli zhodne uviesť, kde sa v ten deň vôbec o akom čase pohybovali a pod.. Vo vzťahu k poškodenej svedkyňi H. uviedol, že v trestnom konaní sa uplatňuje zásada bezprostrednosti a ústnosti, preto mal súd vziať do úvahy jej výpovede z hlavného pojednávania a nie z prípravného konania, ako aj konfrontáciu so svedkom H. z hlavného pojednávania, kde poškodená v podstate uvádzala, že skutok si vymyslela a to z dôvodu, že ju k tomu prinútil svedok L.. Tento sa mal na nej dopúšťať aj fyzického násillia. Poškodená bola v deň, keď sa mal skutok stať, pod vplyvom alkoholu, absolútne si nepamätala niektoré dôležité detaily, pričom neskôr vysvetlila, že mobilný telefón jej vypadol v rámci návštevy u svedka H., kde pod vplyvom alkoholu zaspala. Pokiaľ ide o jej zranenia, je tu veľká pochybnosť o tom, ako tieto zranenia vznikli, jednak vzhľadom na množstvo alkoholu, ktoré poškodená daný deň požíla, ako sama priznala, ako aj s poukazom na možnosť fyzického konfliktu s priateľom L.. Pokiaľ mala byť navyše poškodená sotená zozadu na betónovú cestu, vyvstáva otázka, prečo nemala poškodená zranené iné časti tela, napr. lakte a boky. V deň skutku bolo pomerne teplo a poškodená bola určite oblečená len v ľahkom odevu. Ďalšími pomerne významnými dôkazmi, ktoré súd nevzal na zreteľ v prospech obžalovaných sú posudky KEÚ na zisťovanie prítomnosti odtlačkov prstov a prítomnosti DNA. Je vylúčené, aby sa po manipulácii s mobilným telefónom nenašli žiadne stopy obžalovaných na mobilnom telefóne poškodenej, či už v podobe DNA alebo odtlačkov prstov. Pokiaľ ide o výpoveď svedka M., tento mal vidieť, že obžalovaní prišli do krčmy spolu. Výpoveď tohto svedka bola vyložená v neprospech obžalovaných, avšak táto naráža na výpoveď samotných obžalovaných resp. svedka N. H. na hlavnom pojednávaní z 01.12.2022, ktorý uviedol, že v krčme na ihrisku bol obžalovaný C. B. a A. prišiel neskôr. Pokiaľ ide o konanie, ktoré rozsudku predchádzalo, má za to, že všetky výpovede obžalovaného A. B. z prípravného konania resp. hlavného pojednávania, ktoré boli vykonané bez prítomnosti obhajcu, sú procesne nepoužiteľné. Obžalovaný A. B. trpí podľa odborného vyjadrenia, ktoré je súčasťou spisu, diagnózou F..X, čo je mentálna retardácia. Obžalovaný vzhľadom na túto diagnózu nebol schopný sa sám obhajovať, pričom je potrebné podotknúť, že ide o pomerne náročnú trestnú vec a je stíhaný za zločin lúpeže, kde je potrebné pristupovať k povinnej obhajobe ešte citlivejšie, ako je to napr. pri prečinoch. A. B. už na prvé počutie trpí mentálnym hendikepom, čo sa prejavilo aj pri jeho výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 01.12.2022, kde na otázky prokuratúry a súdu odpovedal iba „ ja som tam nebol, ja som bol doma.“ Mentálna retardácia sa prejavuje oslabenou schopnosťou koncentrácie, oslabenou schopnosťou krátkodobej pamäti a problémami s učením, problémami s komplexným chápaním, predovšetkým abstraktných myšlienok. Vytkol súdu I. stupňa, že prihladol na už zahladené odsúdenie zo dňa 30.04.2013, 2T/59/2013, čo je v rozpore s judikatúrou a poukázal na Zbierku stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 2/2019 (stanovisko 14). Súd teda v tomto prípade

vychádzal aj z nesprávnej hranice trestnej sadzby so spodnou hranicou 5 rokov 6 mesiacov. S poukazom na vyššie uvedené konštatoval, že po doplnenom dokazovaní sa nepodarilo vyvrátiť pochybnosti o tom, či sa skutok stal a na strane obžaloby existovala počas celého konania dôkazná núdza. Záver o vine obžalovaného musí byť postavený na skutkovom stave, o ktorom nie sú žiadne pochybnosti. Akýkoľvek vysoký stupeň podozrenia sám osebe nestačí k tomu, aby mohol tvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok súdu. Na preukázanie viny obžalovaného musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti obžalobného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného možného záveru. Výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. Vo všeobecnosti taktiež platí, že ak má slúžiť výpoveď svedka ako jediný relevantný priamy dôkaz preukazujúci vinu obžalovaného bez ďalších priamych a podporných dôkazov, musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný. Pri hodnotení vierohodnosti je súd povinný prihliadnuť najmä k vnútornej štruktúre výpovede svedka, či si neodporuje v podstatných okolnostiach, o ktorých vypovedal, k logickým súvislostiam o okolnostiach, o ktorých vypovedá, či výpoveď svedka je v súlade aj s ostatnými dôkazmi zadováženými v trestnom konaní. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno d/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a aby bol oslobodený spod obžaloby podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku, alternatívne vrátiť vec súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie po zrušení rozsudku podľa § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Obžalovaný A. B. v dôvodoch svojho odvolania poukázal zhodne na tie isté skutočnosti ako obžalovaný C. B. a vytkol súdu I. stupňa, že by nemal prihliadať na jeho výpovede z prípravného konania, poukajúc na závery znaleckého posudku znalca A. O. K. P. XX/XXXX, podľa ktorého trpí ľahkou duševnou zaostalosťou, ktorá diagnóza podľa znalca síce nemá z forenzne – psychiatrického hľadiska významný vplyv k posudzovaniu psychických funkcií, na druhej strane však tento hendikep neumožňoval obžalovanému adekvátne sa obhajovať, najmä pokiaľ ide právne náročnú vec. Mal mu byť teda ustanovený obhajca podľa § 37 odsek 2, na jeho výpoveď z 01.05.2021 nemal súd vôbec prihliadať. Poukázal na to, že sa snažil súdu vysvetliť, ako sa mohla jeho výpoveď zhodovať s výpoveďou poškodenej a zdôraznil, že nedáva žiadnu logiku, aby obžalovaní prepadli poškodenú len z dôvodu, že si mal obžalovaný C. B. na poškodenej dokazovať silu a bol nafetovaný. Zdôraznil rozpory vo výpovediach poškodenej a svedka L., výpoveď poškodenej z hlavných pojednávaní, kde táto poprela, že ku skutku došlo, na výpoveď svedka H.. Nebolo jednoznačne potvrdené, že by zranenia poškodenej vznikli kopmi nohou. Zdôraznil závery znaleckého posudku A. M., ktorá uviedla, že poškodená má podvedomé tendencie skutočnosti si domýšľať na základe vlastných úvah a domnienok a má tendencie k fabuláciám a dopĺňaniu miest v pamäti. Vytkol súdu I. stupňa, že sa náležite nevysporiadal s výpoveďou svedka H.. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 316 odsek 3 písmeno b/ Trestného poriadku a vec vrátiť súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne po zrušení napadnutého rozsudku podľa § 321 odsek 1 písmeno d/ Trestného poriadku rozhodnúť o jeho oslobodení spod obžaloby podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku.

Na verejné zasadnutie krajského súdu sa nedostavil obžalovaný C. B., lehotu na prípravu verejného zasadnutia mal riadne zachovanú, upovedomenie o termíne verejného zasadnutia mal riadne doručené, prostredníctvom svojho obhajcu doručil krajskému súdu písomné podanie z 13.12.2023, obsahom ktorého je žiadosť obžalovaného C. B. o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Krajský súd preto za splnenia podmienok ustanovenia § 293 odsek 5 Trestného poriadku verejné zasadnutie vykonal v neprítomnosti obžalovaného C. B..

Obhajca obžalovaných na verejnom zasadnutí zotrval na dôvodoch odvolania oboch obžalovaných, pričom vo vzťahu k obžalovanému C. B. uviedol, že dáva do pozornosti jeho odsúdenie Okresným súdom Topoľčany sp. zn. 2T/6/2020, pretože vo vzťahu k danému odsúdeniu a rozhodovaniu o osvedčení, resp. neosvedčení uplynula od skončenia skúšobnej doby už aj dvojročná lehota na rozhodnutie v zmysle § 50 odsek 6 Trestného zákona a preto navrhol sa týmto spisovým materiálom zaoberať. Navrhol vo vzťahu k oboj obžalovaným, aby krajský súd podľa § 316 odsek 3 písmeno b/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a aby vec vrátil súdu I. stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Alternatívne navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno d/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a aby boli obžalovaní oslobodení spod obžaloby podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku.

Obžalovaný A. B. na verejnom zasadnutí zotrval na vyjadrení svojho obhajcu a na otázku predsedníčky senátu uviedol, že toho času pracuje na dohodu a pracuje aj jeho brat. Navrhol, aby krajský súd rozhodol tak, ako uviedol jeho obhajca.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že súd I. stupňa pri vyhodnotení vykonaných dôkazov správne zistil skutkový stav, tento správne právne posúdil, uložený trest obžalovanému A. B. je uložený v súlade so zákonom. Z týchto dôvodov preto považuje odvolanie obžalovaného A. B. za nedôvodné a vo vzťahu k odvolaniu obžalovaného C. B. uviedol, že nebol zákonný dôvod na posúdenie jeho konania pri ukladaní trestu podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona vzhľadom na zahľadanie odsúdenia a pokiaľ ide o priznanie príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, je na vyhodnotení krajského súdu, či odsúdenie, vo vzťahu ku ktorému bola táto príťažujúca okolnosť ukladaná, posúdi ako zahladené. Napriek tomu je toho názoru, že obžalovanému C. B. je potrebné ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom tak môže urobiť aj krajský súd. Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, d/, odsek 3 Trestného poriadku navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste vo vzťahu k obžalovanému C. B.. Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku navrhol uložiť obžalovanému C. B. podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody bez použitia ustanovenia § 38 odsek 5 Trestného zákona so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Odvolanie obžalovaného A. B. navrhol podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaní podali odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného A. B. je nedôvodné a odvolanie obžalovaného C. B. je dôvodné vo vzťahu k námietkam týkajúcich sa zahľadania odsúdenia uvedeného v skutkovej vete napadnutého rozsudku.

Odvolací súd pri preskúmaní správnosti postupu prípravného konania z predloženého dôkazového materiálu zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti, dôležité pre trestné stíhanie, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Súd I. stupňa svoje rozhodnutie aj primerane odôvodnil, tak ako mu to ukladá ustanovenie § - u 168 odsek 1 Trestného poriadku, keď uviedol ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Taktiež z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaných a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Krajský súd, rovnako ako súd I. stupňa, mal za nepochybne preukázané, že obžalovaní sa dopustili skutku popísaného vo výroku napadnutého rozsudku. Medzi konaním obžalovaných a vzniknutým následkom existuje príčinná súvislosť. Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu I. stupňa o preukázaní zavinenia obžalovaných, poukazujúc pri tom na vyhodnotenie dôkazov súdom I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, v ktorom sa súd I. stupňa vysporiadal s dôkazmi, na základe ktorých mal zavinenie obžalovaných za preukázané, pričom krajský súd zdôrazňuje, že daná vec bola už predmetom preskúmania na krajskom súde, keď krajský súd uznesením z 25.05.2022, sp. zn. 4To/14/2022 zrušil rozsudok súdu I. stupňa z 08.12.2021, ktorým boli obaja obžalovaní spod skutku oslobodení. Týmto uznesením krajský súd vytkol súdu I. stupňa hodnotenie dôkazov v rozpore s ustanovením § 2 odsek 12 Trestného poriadku, keď vyhodnocoval dôkazy výlučne jednostranne, v prospech oboch obžalovaných, keď najmä zmenu výpovede poškodenej H. na hlavnom pojednávaní vyhodnotil výlučne v prospech obžalovaných bez toho, aby sa zaoberal dôvodmi, pre ktoré k takejto zásadnej zmene výpovede poškodenej došlo. K danému krajský súd udáva, že po zrušení veci krajským

súdom a opätovnom prejednaní veci na hlavnom pojednávaní, súd I. stupňa svoje úvahy o zavinení obžalovaných na spáchaní skutku správne založil na výpovedi poškodenej, konkrétne na výpovedi poškodenej z prípravného konania z 01.05.2021, kde poškodená podrobne popísala okolnosti spáchania skutku tak, že jej bol s použitím násilia odobratý mobilný telefón, pričom bola napadnutá oboma obžalovanými, pričom ako to už zdôraznil krajský súd vo svojom ostatnom uznesení, o prítomnosti svojho priateľa – svedka A. L. v tejto výpovedi nič neuviedla. So skutočnosťami, ktoré sú uvedené vo výpovedi tejto svedkyne vo vzťahu k napadnutiu oboma obžalovanými, korešponduje aj výpoveď obžalovaného A. B. v procesnom postavení obvineného po riadnom poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku zo dňa 01.05.2021, kde sa priznal k spáchaniu skutku, uviedol aj tú skutočnosť, že telefón vrátil do schránky poškodenej toho istého dňa asi o 19.00 hod. a zdôraznil, že po spáchaní skutku videl, ako prichádza k poškodenej svedok A. L., t.j. priateľ poškodenej. Z daného je zrejmé, ako na to už poukázal krajský súd vo svojom ostatnom uznesení, že vzhľadom na danú skutočnosť je potrebné vyhodnotiť výpoveď obžalovaného ako vierohodnú zodpovedajúcu výpovedi poškodenej a nie ako výpoveď, ktorá by bola popripade akousi naučenou výpoveďou na nátlak vyšetrovateľa, pretože táto by musela v celom rozsahu zodpovedať výpovedi poškodenej z 01.05.2021 aj v takom detaile, akým je prítomnosť, resp. neprítomnosť svedka A. L.. Pokiaľ ide o odvolacie námietky oboch obžalovaných týkajúcich sa nevierohodnosti výpovedi svedkyne H., vzhľadom na následné zmeny jej výpovedí, krajský súd zdôrazňuje dôležitú skutočnosť, že táto na hlavnom pojednávaní dňa 27.10.2021 opätovne usvedčila zo spáchania skutku oboch obžalovaných a z jej vyjadrení na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že táto sa v priebehu celého konania snažila už následne zmierniť zavinenie obžalovaných. Pri hodnotení vierohodnosti zmenených výpovedí poškodenej H. krajský súd zdôrazňuje, že poškodená hodnoverným a logickým spôsobom nevysvetlila tak zásadnú zmenu svojej výpovede, keď v pôvodnej výpovedi z prípravného konania sa podrobne vyjadrila, a to aj v detailoch ku konkrétnemu konaniu oboch obžalovaných. Z týchto dôvodov preto krajský súd považoval opakované zmeny výpovede obžalovanej za účelové, urobené v úmysle vyvinúť obžalovaných zo zodpovednosti za spáchaný skutok.

Tieto všetky skutočnosti vo svojom súhrne bez dôvodných pochybností odôvodňujú záver, že skutok sa stal a že ho spáchali obaja obžalovaní. Navyše s danými dôkazmi korešponduje aj záver znalca z odboru zdravotníctva, odvetvia chirurgia a traumatológia A. A. E., ktorý sa vyjadril k mechanizmu vzniku zranenia poškodenej, pričom zo záveru vyplýva, že mechanizmus vzniku tohto zranenia je zhodný s výpoveďou poškodenej a taktiež záver znaleckého posudku znalkyne z odvetvia klinickej psychológie dospelých A. M., zo záverov ktorého vyplýva, že poškodená je schopná vypovedať o tom, čo prežila, o tom, čoho bola svedkom a to, že jej výpovediam chýbajú detaily, je odôvodnené nízkou úrovňou mnestických funkcií a práve táto skutočnosť odôvodňuje, že pozitívne znaky všeobecnej vierohodnosti vo výpovediach poškodenej sú mierne oslabené. Práve vzhľadom na súhrn vyššie popísaných dôkazov a ich vzájomnú súvislosť, ktoré vzájomne korešpondujú, krajský súd považuje zavinenie obžalovaných za preukázané a zdôrazňuje, že pôvodné hodnotenie dôkazov týkajúcich sa zavinenia obžalovaných súdom I. stupňa bolo vyhodnocované výlučne selektívne. Pokiaľ ide o námietku obžalovaných, že právo na obhajobu obžalovaného A. B. z dôvodu neustanovenia mu obhajcu postupom podľa § 37 odsek 2 Trestného poriadku bolo porušené a jeho výpoveď z 01.05.2021 je nezákonná a nemožno na ňu prihliadať vzhľadom na záver znaleckého posudku A. O. K., krajský súd zdôrazňuje, že zo záverov tohto znaleckého posudku vyplýva síce záver, že obžalovaný je ľahko duševne zaostalý, v čase spáchania skutku bol pod vplyvom jednoduchej alkoholovej opitosti, nadužíva alkohol bez naplnenia atribútov závislosti, avšak netrpí žiadnou poruchou či chorobou, ktorá by dávala chorobný základ jeho konania v čase spáchania skutku. V závere znalec uviedol, že ak sú jeho výpovede protirečivé, nie je to dané žiadnou psychickou poruchou, ale uvedomovaným cieľeným menením podávaných informácií, čo znalec zaevidoval aj počas jeho vyšetrenia a ľahká duševná zaostalosť nie je z forenzne - psychiatrického hľadiska významná diagnóza. Z týchto dôvodov preto krajský súd nemal pochybností o spôsobilosti obžalovaného A. B. náležite sa obhajovať. Krajský súd poukazuje tiež na výpoveď svedka M., ktorý sa vyjadroval v prítomnosti oboch obžalovaných v pohostinstve, do ktorého mali obaja obžalovaní po spáchaní skutku prísť, pričom z výpovede tohto svedka jednoznačne vyplýva, že do tohto pohostinstva prišli obaja obžalovaní po 18.00 hodine spolu, čo je v rozpore s tvrdeniami obžalovaného C. B..

Z týchto dôvodov je aj krajský súd toho názoru, že neexistuje žiadny dôvod spochybniť výpoveď poškodenej a tieto všetky dôkazy a okolnosti odôvodňujú záver, že zavinenie obžalovaných na spáchaní skutku je bez dôvodných pochybností preukázané.

Krajský súd je toho názoru, že obžalovaní sa svojím konaním dopustili zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 odsek 1 Trestného zákona, pretože proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

Krajský súd sa stotožňuje s odvolacími námietkami obžalovaného C. B., že v prípade odsúdenia obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Topoľčany z 30.04.2013, sp. zn. 2T/59/2013 sa na obžalovaného hľadí akoby nebol odsúdený, a to vzhľadom na to, že týmto rozsudkom mu bol uložený trest odňatia slobody 16 mesiacov s podmiennečným odkladom výkonu uloženého trestu na skúšobnú dobu 14 mesiacov, pričom z uznesenia Okresného súdu Topoľčany z 18.08.2014, sp. zn. 2T/59/2013 vyplýva, že obžalovaný C. B., v danej veci v procesnom postavení odsúdeného, sa v skúšobnej dobe uloženej rozsudkom Okresného súdu Topoľčany z 30.04.2013, sp. zn. 2T/59/2013 osvedčil a hľadí sa na neho, ako keby nebol odsúdený. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.08.2014. Z tohto dôvodu obžalovanému C. B. nemohol byť ukladaný trest postupom podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona. Krajský súd z vyššie uvedených dôvodov zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu postupom podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, odsek 3 Trestného poriadku, pretože citované skutkové zistenie sa nachádzalo v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku uznal oboch obžalovaných z dôvodu vyššie uvedených právnych úvah vinnými zo spáchania zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 188 odsek 1 Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku a obžalovanému A. B. pri nezistení žiadnej poľahčujúcej ani priťažujúcej okolnosti uložil trest odňatia slobody na spodnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby a vzhľadom na to, že na obžalovaného sa hľadí, ako keby nebol odsúdený, dospel k záveru, zohľadniac kritériá uvedené v § 34 odsek 1 až odsek 5 Trestného zákona, že na nápravu obžalovaného nie je potrebné, aj vzhľadom na teraz vedený spôsob života, pôsobiť samotným výkonom uloženého trestu odňatia slobody. Z týchto dôvodov preto obžalovanému podmiennečne odložil výkon uloženého trestu odňatia slobody a uložil obžalovanému probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, za súčasného uloženia povinnosti podrobiť sa v skúšobnej dobe programu sociálneho výcviku.

Pokiaľ ide o trest ukladaný obžalovanému C. B., krajský súd opätovne zohľadniac kritériá uvedené v § 34 odsek 1 až odsek 5 Trestného zákona dospel k záveru, že na nápravu obžalovaného nie je potrebné pôsobiť samotným výkonom uloženého trestu odňatia slobody a aj vzhľadom na aktuálne vedený spôsob života. Na obžalovaného sa hľadí, ako keby nebol odsúdený, vzhľadom na dve zahladené odsúdenia nezistil u obžalovaného ani poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť (odsúdenie Okresným súdom Topoľčany z 10.02.2020, sp. zn. 2T/6/2020 je u obžalovaného zahladené zo zákona, vzhľadom na uplynutie lehoty určenej ustanovením § 50 odsek 6 Trestného zákona). Z týchto dôvodov preto obžalovanému uložil trest odňatia na spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby, výkon tohto trestu odňatia slobody mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky, vzhľadom na dve predchádzajúce, aj keď zahladené odsúdenia a uložil obžalovanému probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, za súčasného uloženia povinnosti podrobiť sa v skúšobnej dobe programu sociálneho výcviku. Takto uložené tresty obžalovaným považuje krajský súd za primerané a zodpovedajúce zákonu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok